Ελληνιστική εποχή

Οι δεκαετείς κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου και ο εξελληνισμός των κεκτημένων εδαφών συνετέλεσαν στην ευρεία διάδοση του ελληνικού πολιτισμού στην Ανατολή και τη Δύση. Πνευματικά και πολιτιστικά κέντρα της εποχής βρίσκονταν στην Αλεξάνδρεια, την Πέργαμο, την Αντιόχεια και συνέχισαν να προάγουν το ελληνικό πνεύμα της εποχής που ονομάστηκε "ελληνιστική", επειδή ο ελληνικός πολιτισμός δεν παρέμεινε αναλλοίωτος από προσμείξεις με ξενικά ήθη και έθιμα. Μετά το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, το 323 π.Χ., ακολούθησαν εικοσαετείς διαμάχες μεταξύ των διαδόχων του για την κατάληψη της εξουσίας, οι οποίες τερματίστηκαν με την μάχη στην Ιψό, το 301 π.Χ., και το σχηματισμό τεσσάρων βασιλείων, εκ των οποίων τα σπουδαιότερα ήταν των Σελευκιδών στην Ασία και των Πτολεμαίων στην Αίγυπτο. Η ελληνιστική ή αλεξανδρινή κοινή καθιερώνεται αυτήν την περίοδο ως η επίσημη γλώσσα των περιοχών της ανατολικής Μεσογείου και διατηρείται έως τον 6ο μ.Χ. αιώνα.

Σε κοινωνικό επίπεδο, ο θεσμός της πόλης - κράτους υποχωρεί και αντικαθίσταται από μοναρχιακές διακυβερνήσεις. Η ηθική και τα ιδανικά του έλληνα πολίτη μετατοπίζονται από τα ευγενή ιδεώδη προς τη χρησιμοθηρία και από τα στενά τοπικά όρια σε οικουμενικά. Το εμπόριο επεκτείνεται ταυτόχρονα με τις μεταναστεύσεις των Ελλήνων στα νέα βασίλεια, οι οποίοι αποκτούν αποκτούν πλούτο στις πλατείες αγορές της ανατολής αλλά διατηρούν σε μεγάλο βαθμό καθαρούς τους θεσμούς τους.

Στο χώρο της τέχνης, τα ελληνιστικά πορτρέτα χάνουν τον ιδεαλισμό τους και αποδίδονται πλέον ρεαλιστικά, αντανακλώντας το γενικότερο πνεύμα της εποχής. Ο Λύσιππος υπήρξε ο κύριος εκπρόσωπος της ελληνιστικής γλυπτικής ενώ ο Μένανδρος αντιπροσωπεύει ένα νέο είδος θεάτρου που εμφανίζεται, τη Νέα Κωμωδία.

Στη διάρκεια του 2ου π.Χ. αιώνα, η ρωμαϊκή επιρροή στην ανατολική Μεσόγειο αυξάνεται και πληθαίνουν οι ρωμαίοι άποικοι στον ελλαδικό χώρο. Η καταστροφή της Κορίνθου από τους Ρωμαίους, το 146 π.Χ., σηματοδοτεί για τον ελληνικόχώρο τη μετάβαση στη ρωμαϊκή περίοδο.

<u>Σημαντικές ημερομηνίες:</u>

323 π.Χ. Θάνατος Αλεξάνδρου

322 π.Χ. Τέλος της αθηναϊκής δημοκρατίας.Επικρατούν οι Μακεδόνες.

317 - 307 π.Χ. Διοίκηση της Αθήνας από το Δημήτριο Φαληρέα

307 π.Χ. Ίδρυση της επικούριας Σχολής. Η επικούρια φιλοσοφία απορρίπτει την ενεργή συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα και διακηρύσσει ότι η ευτυχία βρίσκεται στη φιλία και στην κοινωνία.

301 π.Χ: Μάχη στην Ιψό.

297-219 π.Χ: Κατασκευή του Θεάτρου της Δωδώνης (Α΄ Οικοδομική φάση) επί βασιλέως Πύρρου. Το θέατρο είχε χωρητικότητα 17000 θεατών και είναι ένα από τα μεγαλύτερα αρχαία ελληνικά θέατρα.

294 π.Χ: Ο Δημήτριος Πολιορκητής γίνεται βασιλιάς της Μακεδονίας.

280/279 π.Χ: Επιδρομή των Γαλατών στα Βαλκάνια και στην Ελλάδα.

270 π.Χ: Ο βασιλιάς Αντίοχος Α΄ νικά τους Γαλάτες με τη χρήση πολεμικών ελεφάντων.

215 π.Χ. Εφεύρεση του καταπέλτη από τον Αρχιμήδη.

214-205 π.Χ: Α΄ Μακεδονικός Πόλεμος.

168 π.Χ: Μάχη της Πύδνας. Ο Ρωμαίος στρατηγός L. Aemilius Paullus νικά τους Μακεδόνες.

167 π.Χ: Οι Ρωμαίοι διαιρούν το μακεδονικό βασίλειο σε τέσσερα τμήματα με πρωτεύουσες τις Αμφίπολη, Πέλλα, Θεσσαλονίκη και Πελαγονία.

148 π.Χ. Η Μακεδονία γίνεται ρωμαϊκή επαρχία.

146 π.Χ. Καταστροφή της Κορίνθου από τους Ρωμαίους